

Antiqvae Lectionis Tomus ...

Bipartitvs, In Qvo L. Vetera Monvmenta, Nvnqvam Visa, Pavclis Exceptis -
Quorum Catalogum versa pagina indicat

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1604

34. Anonymi Carmen de S. Cruce.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64177](#)

949
Sancti

ORESII

ABBATIS

D^c

De sex cogitationibus

SANCTORVM

LIBELLVS.

J T E M,

Anonymi

C A R M E N

D^c

S. Crucis.

Nunc primum ex m.s. edita.

cc 2

Ad

Ad Lectorem.

S. Oresium, & cārmen de S. cruce accepi à Melchiori Haiminsfeldio Goldasto, qui S. Oresium exempli ex codice, anno sexto Caroli Iunioris exarato, vta. Dignus sanè est auctōr, quem vel nominis ergo refert non perire. Interpres Oresii quis fuerit, non constat. Nam Oresium Græcē scripsisse, facile deprehenditur ex hellenistis reliquiis. Et quod in m. l. subiunctus erat S. Basilius monitionibus, ex Græco in Latinum conuersis. Quis Oresius, & quo tempore vixerit, non habeo quod affirmem. Orienti Abbatis in monte Sina mentio apud Sophronium de Ioannem Moschum in Prato Spirituali. Oriesfisi (quoniam Goldastus in m. l. suo Gennadii reperit Orientem vocat.) Abbas, discipulus S. Pachomii, scripsit de instructione Monachorum libellum, qui circum fertur. Vter sit noster Oresius, non facile dixerim. Imo nec diuinus. Nam forte alius est. In hoc genere licet conjecturis vti; dummodo nihil temere. Ego quærendum censeo. Oriesfisi (inquit Tritheus de script. Eccles.) Monachus & discipulus S. Pachomii, & eius successoris Theodori collega, vir in diuinis scripturis ad perficiendam instructus, & tam vita quam eruditio spectabilis. Scripta pro aliis publicatione Monachorum opus diuinis sale conditum; ratione measurata disciplina instrumentu constructum, quod prenotare possumus de instructione Monachorum, lib. i. Si quid amplius scriptum est, nescio. Claruit sub Honorio & Theodosio Principibus, anno 420. Hęc Tritheus.

mius.

S. ORE

S. ORESII ABBATIS

Sex cogitationibus Sanctorum Libellus.

I.

De Domino cogitare debemus, ut delectemur in illo sperare, ad eum recordare, ut beatus David: Seculi homines confortantur se omnium dolorum, pergunt & considerant agnos, & equis equitant, aurum & argentum pensant, hominibus tradunt: ego autem memor fui Dei, & delectatus sum, & me omnium aduersitatum consolabor.

II.

De passionē Christi, ut sustineamus pro illo, adsiduè ^a cogitando atque recolendo, quod omnipotens Dominus, ac eternus Dei filius descendit de alta celorum altitudine in humanum corpus, ^b in quo sancto corpore sursum in crucem eleuatus est, reuocauit eō omnia superna regna ad pacem nostram: fudit preciosum sanguinem in terram; eō nobis terrestribus sursum viam fecit, ut fieremus Angelorum ciues.

III.

De hora transitus, ut simus parati. Omnis vita hominis, omnis sapientia, meditatio est mortis, de qua uno die omnes sapientes trepidabunt.

IV.

Dedi iudicij, ut rationem reddamus. Magnus est ille dies ad cogitandum, & memoriam dignus; in qua die Dominus franget creaturam, quam in principio creauit. Ecce Dominus dissipabit terram, & nudabit eam. Coelum & terra transibunt, & reuelabit Dominus faciem eius, id est, aperte terram, & procedent mortui de sepulchris suis, & omnia opera hominum preferentur in publicum. omnes ex quo stabunt ante tribunal Christi. Nihil opertum, quod non reuelabitur; nec occultum, quod non sciretur, tamen peccata, quae ante emendantur,

tur, sciendo in iudicio abscondet. In illa die magnam in nullus impiorum eudet, id est recordari ante debemus, quod ben David dicit; Iocundus homo in die iudicii, qui misertur & commendat, insuper disponit quotidie sermones suos in iudicio, quod numerum non commouebitur.

V.

De Inferno, ut timeamus terrible, quod Esaías dixit. Vermis non moritur, & ignis eorum non extinguitur. Vermis scilicet Scientia, eò quod sciunt, quod meriti omnia mala sustinent.

VI.

De vita externa, ut desideremus, ubi gaudium & letitiam habent Sancti, & fugiet dolor & metus. De his sex cogitationibus cit anima iusti inimicum, & his custoditur sapientia & aliud cogitat Dominus & recolere, & super omnia diligere, ut post facultatum num eum cum Angelis & Archangelis, & cum omnibus Sanctis gerezaleamus, per eum qui vivit & regnat in secula seculorum. In

*EXPLICIT.**ANONYMI**De cruce.**CARMEN**Nunc primum ex m. f. editum.*

VExillum Regis venerabile, cuncta regens,
O Crux sancta, micans super omnia lida cassa;
Mortifero lapsi gustu que sola reportas
Antidotum, vita fructum suspenso perennem.
Te colo, te fateor, venerans te pronus adoro.
Christus, principium, finis, resurrectio, vita,
Merce, lux, requies, sanctorum doxa, corona,
Pro seruis Dominus redimendis hostia factus
In te suspendens per lignum toxicum lignum,
* Pragavit clausa reserando limina vita.

* sap. pres.
famit.

Tantæ pars ego sum libertatis, bone Pastor;
 Sed mala semper agens numquam tibi digna rependi.
 Heu mihi iam bibulæ numerum transeat arenaæ
 Sarcina multorum, mihi quæ creuere malorum!
 Sed quia peccantis potius bona quam mala quaeris,
 Plusque tibi peccat, spem qui peccando relinquit.
 Ad te configilio, tibi supplico, confiteorque.
 Parce, precor, miserere mei, miserere meorum.
 Defuncti qui sunt, & in hac luce qui parentum,
 Qui bona fecerunt mihi pro te, centupla reddet.
 Qui mala, conuertens peccamina cuncta remitte.
 Omnes hoc signo, qui te venerantur & orant,
 Dirige, sustenta, custodi, protege, salua.
 Da procul à nobis elatio sisstat ut omnis
 Quot tibi summissi placeamus pectora semper:
 Protege nos iugiter ventosæ laudis ab arua,
 Et nobis dignas confer tibi soluere grates:
 Inuidie maculam de mentibus ablue nostris,
 Infundens nobis ignem celestii amoris:
 Iræ compescens stimulos fac nos patientes,
 Tristitiamq; fugans in damnis spem retinentes:
 Crimen avaritiae nobis dona fugiamus,
 Ut pietatis opus placide tibi ferre queamus:
 Ingluviem ventris nos vincere sobrietate,
 Luxuriaeq; viam casto concede pudore,
 Ut per te mundi, per te quoque viribus aucti,
 Constanter vitam studeamus adire supernam.

E X P L I C I T.

F L A C -

+ transpon
me, qui luce

* fort. arcu
vel aura,

